

Slovo na úvod

Letošní léto a počátek podzimu bylo na počet politických kauz o něco více vzrušující než léta minulá a na okamžik se zdálo, že se může stát hraniční dobou pro jistý společenský posun. Bohužel situace ve společnosti se neuklidnila. Naopak napětí, frustrace a celková nespokojenost většiny společnosti eskalují.

A není se čemu divit. Vláda nedokáže najít řešení na žádný problém, mocenské konflikty řeší přes média, shoda už napanuje ani mezi členy jednotlivých stran. Jen těžko lze očekávat od současných vládních představitelů dialog s občany, v jejichž prospěch by měli především pracovat. A tady přichází právě úkol pro nás, sociální demokraty. ČSSD momentálně ve vládě není, takže může na chyby současné vládní garnitury pouze vytrvale upozorňovat. Jen kritika ovšem nestačí. Musíme vypracovat kvalitní vládní program pro příští volební

období a snažit se maximálně přivést na dobré vládnutí už nyní.

Za námi jsou volby do třetiny Senátu a krajských zastupitelstev, které, ač se Prahy konkrétně netýkají, znamenají pro nás vždy významný mezník. I přes dílčí neúspěchy získala sociální demokracie v krajských a senátních volbách cenné vítězství a opět o něco pevnější postavení před sněmovními volbami, které mohou vzhledem k napjaté situaci a rozkladu vládnoucí koalice ve Strakově akademii nastat i v horizontu několika měsíců.

Za náš obvod kandidoval v senátních volbách JUDr. Stanislav Křeček. I přesto, že v druhém kole nezískal více hlasů než Libor Michálek, byl to bezesporu důstojný a kvalitní kandidát. S přihlédnutím k jeho politické minulosti nemusíme pochybovat o tom, že se jedná o sociálního demokrata nejen členstvím, ale rovněž proto, že mezi jeho dlouhodobé priority patří otázka bydlení, která by

měla být pro ČSSD jedním z klíčových témat.

Je mým zájmem spojeným s prací místostarostky pro sociální oblast, a domnívám se, že by mělo být zájmem nás všech, aby v naší zemi bylo po letech konečně definováno sociální bydlení. V příštím roce totiž zcela skončí regulace nájemného. Ministerstvo práce a sociálních věcí v této souvislosti mnohokrát avizovalo zrušení dalších sociálních příspěvků a mimo jiné i toho na bydlení. V tom případě se stane tato záležitost velmi palčivou pro celou řadu lidí, proto je potřeba ji neprodleně začít řešit.

Děkuji všem členům, kteří ve volbách využili příležitosti přímo ovlivnit dění v naší zemi a podpořili naši stranu a našeho kandidáta. Jak jsem již předeslala, nesmíme však v našem úsilí polevit.

Věřme, že se blýská na lepší časy. ■

Miroslava Oubrechtová

Novinky z radnice Prahy 3...

...strana **3**

Chtěla bych zlepšit sociální oblast na našem obvodě...

...strana **4**

Otevřená diskuse jako základ úspěchu...

...strana **6**

Sociální demokracie navrhuje využít peníze z hazardu na rozvoj sportu...

...strana **10**

Zpráva ze sociální a zdravotní komise naší městské části

Ivan Holeček

Po zásadních změnách, kterými prošla radnice naší městské části po odchodu občanských demokratů od moci, jsem se jakožto zástupce sociální demokracie stal členem radniční sociální a zdravotní komise.

Ještě než vás budu informovat o konkrétních činnostech, chtěl bych zde předeslat, že budu jakožto člen této komise sledovat a aktivním přístupem k její činnosti naplňovat vize, které občanům ČSSD nabídla ve svém předvolebním programu. Budu se tedy zasazovat především o to, aby zdravotní služby ve všech podobách, tj. nejen přístup k lékaři, ale například i k lékárnickým službám byly co nejdostupnější všem obyvatelům, aby společně se sociál-

ní péčí zachovávala již dosažený standard a rozvíjela se směrem k větší efektivitě. Budu důsledně odmítat taková řešení, která budou kopírovat asociální přístup vlády, budu se zasazovat o to, aby v ohledu zdravotní a sociální péče byla Praha 3 správným místem k životu.

Nyní ke konkrétním tématům, kterým se komise věnovala.

Členové komise byli seznámeni s aktuálními kritérii při přidělování darů z prostředků městské části a shodli

se na potřebě jejich změny. Dosavadní kritéria byla bezesporu nespravedlivá a zásadním způsobem nereflektovala potřeby občanů a aktuální finanční možnosti městské části. Nově by mělo být v rámci rozdělování darů rozlišení mezi darem adresným, tj. konkrétně určeným jednotlivci a mezi darem věnovaným na rozvoj například poradenské činnosti v rámci městské části. O podrobnostech týkajících se těchto změn vás budu dále informovat.

Dále jsme se v rámci činnosti shodli na potřebě spravedlivěji přidělovat místa v domech s pečovatelskou službou. Současná kritéria jsou velice přísná, pokud totiž obyvatel naší městské části nedostává příspěvek na péči, není možné jej do takového domova umístit. Komise má nicméně právo udělovat v tomto směru výjimky, což se také v mnoha případech děje.

Řešením však není pouhé udělování výjimek, v rámci komise jsem hlasoval pro záměr přebudovat bývalé jesle na dům s pečovatelskou službou, aby v rámci Prahy 3 byl počet míst v těchto zařízeních navýšen. Jedině tak lze dosáhnout odstranění nespravedlnosti.

Na závěr si dovoluji jednu krátkou poznámku. Sociální a zdravotní politika městské části byla v uplynulých letech těžce poškozena nezájmem ze strany vládnoucí ODS. Možná je to tím, že v této oblasti není pro kmotry a kmotříčky dostatek místa u koryt a spíše než o peníze tu jde o osudy našich spoluobčanů, kteří potřebují skutečnou pomoc. Z tohoto hlediska jsem velice rád, že se sociální demokraté ujali vlády v Praze 3 a budou se tak moct této opomíjené a přitom tak důležité oblasti plně věnovat. ■

Novinky z radnice Prahy 3

Irena Ropková

Dovolte mi vás na následujících řádcích informovat o tom, co se podařilo v rámci naší městské části, kde se snažíme napravit alespoň část chyb, kterých se na radnici dopustili občanští demokraté za dvacet let takřka neomezené vlády.

Zatím se na základě návrhu ČSSD podařilo vytvořit zcela novou komisi pro transparentnost. Na jejím prvním zasedání jsme doporučili radě zveřejňovat všechny materiály týkající se činnosti všech volených orgánů Prahy 3. Součástí tohoto navrhovaného opatření je i požadavek na zveřejňování materiálu, které budou projednávány v zastupitelstvu, minimálně s týdenním předstihem. Jedině tak dosáhneme ideálního stavu, kdy budou občané plně informováni o všem, co se právě kolem nich děje. Komise se také zabývala zkvalitně-

ním a zefektivněním procesu dlouhodobého strategického plánování. Laicky řečeno se jedná o opatření, které zabrání vyhazování prostředků městské části na projekty, které jednoduše nejsou potřeba.

Naplno se také rozjela práce nově zvoleného finančního výboru a finanční komise, jejichž členové se v září sešli na společném zasedání. Oba tyto orgány se na základě dohody aktivně zapojí do procesu tvorby rozpočtu, stejně tak se budou předem na půdě obou těchto orgánů řešit výběrová řízení a investice za-

dávané městskou částí i akciovými společnostmi. Cílem tohoto rozhodnutí je zefektivnění nakládání s prostředky městské části a zamezení plýtvání.

Za podstatné považuji rozhodnutí, podle kterého budou do budoucna všechny investiční akce v rámci požadavků na rozpočet povinně obsahovat položku celkových nákladů a termínu dokončení tak, aby se nám neopakovala např. kauza výstavby v Lupáčově ulici, kde byla „salámo-

vou metodou“ promrhána postupně téměř miliarda (!) korun. Doposud se tyto podstatné informace mj. i skrz neprůhlednou strukturu akciových společností často tajili – nově však chceme vše řešit přímo na půdě radnice i za účasti opozice a pod dohledem veřejnosti. ■

Autorka je zastupitelka MČ Praha 3 a předsedkyně Finančního výboru MČ Praha 3

Chtěla bych zlepšit sociální oblast na našem obvodě

Miroslava Oubrechtová

Konec vládnoucí koalice TOP 09 a ODS znamená šanci k mnoha změnám v naší městské části. V rámci nového vedení za účasti ČSSD je především nutné provést mnohé kroky v sociální oblasti.

Vzhledem ke změnám, které se udály na radnici Prahy 3 dne 12. června 2012, došlo i k personálním obměnám. Stala jsem se tak zástupkyní starostky městské části s kompetencemi pro sociální záležitosti a zdravotnictví, školství a volný čas dětí a mládeže, národnostní menšiny a spolkovou činnost a neziskové organizace.

Můj předchůdce se věnoval především oblasti školství, ostatní části

jeho kompetencí byly přitom značně upozaděné. Poté, co jsem začala pracovat na radnici, jsem zjistila, že především sociální oblast, která se dotýká každého jednotlivého občana, není ideálně nastavená. Pravomoci se prolínají, pomoc se ne vždy dostane k těm potřebným a naopak v mnoha případech se plýtvalo finančními prostředky naprosto zbytečně a bez užítku lidem, kteří naši podpo-

ru v sociální oblasti potřebují. A jistě se mnou budete souhlasit, že právě v době vrcholící krize se v tísní ocitá čím dál více lidí. Každý, kdo pak má sociální citění, a může uplatnit své zkušenosti, by se měl zasadit o změnu systému i na našem obvodu. Proto jsem se začala hned věnovat pracovní skupině pro komunitní plánování a rozvoj sociálních služeb. Ráda bych v co nejbližší době tuto skupinu personálně rozšířila a aktualizovala i současný stav. Do budoucna je třeba připravit hlavní

strategii, která bude plně odpovídat pojmu komunitního rozvoje.

Do sociální oblasti ovšem patří i další témata. S kolegou Michalem Kuciánem, který je předsedou komise pro bytové a nebytové prostory, se zasazujeme o transparentní přidělování bytů skutečně těm nejpotřebnějším, jako jsou kupříkladu matky samoživitelky s malými dětmi. S Ing. Bohuslavem Nigrinem řešíme v součinnosti investice do škol a sociálních zařízení, kterým hodlám nastavit trochu jiná, ovšem o to jasnější pravidla. Ráda bych totiž, aby se Praha 3 opravdu stala příjemným místem pro život pro každého občana bez ohledu na jeho momentální životní, finanční či sociální situaci. ■

Autorka je zástupkyně starostky MČ Praha 3

Tři měsíce (ne)stačí

**Miroslava
Oubrechtová**

Již uplynulo více jak čtvrt roku od doby, kdy jsem se stala zástupkyní starostky Prahy 3. A protože svou práci neberu právě jen jako funkci, ráda bych vás seznámila, jaké kroky jsem již na radnici učinila a o co se hodlám v budoucnu zasadit. Jak jsem již trochu avizovala, mým hlavním předsevzetím je změnit fungování sociální oblasti na Praze 3. Ovšem nejen to.

Během seznamování se s problematikou své práce na radnici jsem zjistila, že je ne úplně dobře nastavená především komunikace mezi jednotlivými odbory, které spadají do mé kompetence. Jejich práce se často prolíná a není zcela efektivní. Proto jsem hned v počátcích stanovila plán pravidelných porad, na kterých se jasně definují jednotlivé činnosti odborů. Dochází tak ke vzájemné výměně informací, probírají se výsledky zásadních i dílčích úkolů a sa-

mozřejmě se plánuje další strategie v daných oblastech.

První školní den jsem pak jako její předchůdci strávila s dětmi. Tentokrát ovšem ne s těmi školou povinnými. Za celou dobu existence radnice Prahy 3 totiž ještě žádný radní nezavítal do mateřské školy. Protože já sama považuji předškolní výchovu za důležitou, strávila jsem den ve školce se speciální péčí Milíčův dům. Ta je mimo jiné zajímavá tím, že začleňuje do tzv. normálního prostředí i děti s hendikepem. Peda-

gogové tak zde pracují i s autistickými dětmi nebo těmi s nejrůznějšími dysfunkcemi jako je třeba hyperaktivita. Ze školky jsem odcházela s velmi dobrým pocitem, a také již s vizí pro svou vlastní práci. Školství totiž trpí akutním nedostatkem asistentů pedagoga. Osobně se budu snažit tento stav pokud možno co nejdříve napravit.

Stejně tak jsem si vytyčila za úkol osobně se seznámit co nejdůkladněji s organizacemi zřizovanými městskou částí, jako například s domy s pečovatelskou službou a ošetrovatelskými domy a zjistit tak jejich aktuální možnosti, aby bylo možné je ideálně nastavit se skutečnými potřebami obyvatel naší městské části. Hodlám tak co nejdříve napravit především současný stav v Domě s pečovatelskou službou v Krásově ulici. Při rekonstrukci pod taktovkou První investiční a.s. zde došlo k absurdnímu stavu, kdy byl za vynaložení značných finančních prostředků zrekonstruován dvorek ve

vnitrobloku, ovšem seniorům sem není umožněn vstup. A takových absurdit lze bohužel na Praze 3 najít více.

V současné době jsem v kontaktu s několika neziskovými organizacemi a nízkoprahovými zařízeními. I tady panuje po minulém vedení řada nejasností. Navázala jsem kontakt s chráněnou dílnou, protože si myslím, že integrace všech i znevýhodněných skupin obyvatelstva je důležitá a v dnešní době vlastně samozřejmá. Ráda bych časem na Praze 3 otevřela i kavárnu, kde by personál tvořili právě klienti chráněné dílny. I další „neziskovky“ mají u mě dveře otevřené. Odborné organizaci NATAMA, která provozuje institut náhradní rodinné péče pro děti s poruchami attachmentu, se podařilo i přes původní nepřijeň okolností najít nové nebytové prostory. Jde totiž o to bořit předsudky a i s tím já se ztotožňuji... ■

Autorka je zástupkyní starostky MČ Praha 3

Otevřená diskuse jako základ úspěchu

Jakožto nově zvolený předseda MO Horní Žižkov cítím povinnost představit své vize nejen členům této místní organizace, ale i všem členům našeho obvodu. Místním organizacím v některých směrech chybí otevřenost vůči dalším orgánům strany, veřejnosti a vlastně i samotným členům.

Především je nutné navázat na tradici tematických diskusí, které v počátcích existence sociální demokracie významně spoluutvářely svoji neopakovatelnou atmosférou tradiční názorové základy naší strany a které v mnoha místních organizacích dodnes fungují jako katalyzátor aktivity členské základny. Diskuse by se neměla omezovat na tolik neoblíbený bod „různé“, měla by naopak být v rámci činnosti nejnížší stranické jednotky její nejdůležitější součástí a neměla by se omezovat pouze na členy MO. Právě diskuse se zástupci dalších orgánů ČSSD,

volených zastupitelských sborů a možná i našich názorových oponentů může přinést nový vítr do naší činnosti.

Diskuse však sama o sobě nemůže postačovat. Výstupem diskuse musí být usnesení, které se nesmíme nadále bát přijímat, byť by se mělo týkat na první pohled místní organizaci tolik vzdálené celostátní politiky. Právě usnesení místních organizací by mělo spoluutvářet politiku strany, být zpětnou vazbou našich nejvyšších představitelů. Pokud se nám něco nelíbí, měli bychom to dát najevo, pokud něco podporuje-

me, neprojevujeme souhlas pouhým mlčením. Usnesení je mocným prostředkem, kterým můžou členové vyjadřovat demokratickým způsobem svůj názor. Na to nesmíme zapomenout.

Nebojme se kontaktu s veřejností, pojďme na základě zajímavých témat z běžného života našich spoluobčanů pořádat veřejné diskuse s nimi a otevřeme se nečlenům. Nebojme se ani kontaktu s našimi zástupci na radnici, požadujeme od nich informace nejen v rámci řádných schůzí, otevřeme diskusi, vyjadřujeme svůj názor. Pojďme spolupracovat s ostatními MO i mimo nás

obvod, pořádat společné schůzky k tématům, které nás spojují a které jsou pro nás podstatné.

Na prvním místě můžeme my členové svojí činností sociální demokracii po útlumu minulých let vrátit tam, kam patří – na výsluní české politické scény a do srdcí voličů. ■

Pavel Ropek
předseda MO Horní Žižkov

Skutečná revoluce na Praze 3

Zdeněk Zábajník

Poprvé od roku 1992 na radnici Prahy 3 nevládne Občanská demokratická strana. To je v místních poměrech skutečná revoluce. Po vnitřních sporech v TOP 09 a neúspěšném pokusu rebelů s podporou ODS svrhnout starostku došlo k ustavení nové rady s třetinovou účastí sociálních demokratů. Zástupci sociální demokracie jsou na působení v radě připraveni, protože náš volební program nebyl založen na kritice, ale na tom, čeho chceme dosáhnout.

Zastupitelé ODS často tvrdí, že žižkovská radnice hospodaří s vyrovnaným rozpočtem. Není to samozřejmě pravda. Naopak v rozpočtu městské části se v posledních letech objevuje věta, „rozpočet je sestaven jako schodkový“. Schodek rozpočtu (v roce 2011 byl 211 mil. Kč, v roce 2012 je 75 mil. Kč) je pokryt zapojením zůstatků minulých let. Bude vý-

znamné dozvědět se, kolik činí finanční aktiva městské části a jaká to jsou. Tj. nejde jen o to, kolik má radnice aktuálně na svém účtu, ale jde o veškerá finanční aktiva včetně městských firem. Jaká je struktura a objem těchto finančních aktiv, zda je někdo spravuje, jaká je investiční strategie a jaké jsou podmínky ve smlouvách s tímto správcem? A jde

i o ujištění, že nás nečeká žádné překvapení typu Key Investments.

Složitá struktura městských firem byla v minulosti vytvořena proto, aby nad nimi zastupitelstvo nemělo kontrolu. Budoucí sloučení městských společností s cílem znovuzískání kontroly zastupitelstva je v zájmu všech včetně ODS. Tím současně ubude množství míst v dozorčích radách. U složité struktury městských společností bez kontroly zastupitelstva hrozí, že některé společnosti budou odpoutány z vlastnické struktury, případně bude proveden outsourcing a zbydou jen prázdné skořápky, ale činnosti budou vyvedeny jinam.

Nová žižkovská radnice by měla fungovat bez lidí spřízněných s šéfem ODS Pavlem Hurdou. Bude třeba provést revizi smluv na objednávky služeb, aby bylo zajištěno, že výdaje městské části Prahy 3 neslouží ke skrytému financování Pavla Hurdy a ODS prostřednictvím spřátelených firem.

Nejvýznamnější systémovou změnou v souvislosti s odchodem ODS do opozice bude, že městská část přestane být největším developerem na Praze 3. ■

SENÁTNÍ VOLBY:

Pár rad týkajících se předvolební kampaně od Mladých sociálních demokratů

Radek Hlaváček

Mladí sociální demokraté v Praze 3, kterým mám tu čest být předsedou, podpořili aktivní činností v ulicích kandidaturu Stanislava Křečka. Rozdali stovky letáků a trpělivě vysvětlovali spoluobčanům vize a ideje sociálně-demokratického hnutí. I přes prohru pana Křečka v druhém kole senátních voleb jsou Mladí sociální demokraté spokojeni s tím, že je ČSSD s to nasadit kvalitního kandidáta, který osloví velkou část spoluobčanů. Máme však za to, že by nás, sociálních demokratů, mělo být během předvolebního boje v ulicích více a naše činnost by měla být efektivnější.

Chtěl bych na tomto místě Stanislavu Křečkovi jménem Mladých sociálních demokratů v Praze 3 poděkovat za jeho kandidaturu a pográtulovat mu k důstojnému volebnímu výsledku a oslovení velké části našich spoluobčanů. Dovolím si tvrdit, že pokud by proti našemu kandidátovi nastoupil mediálně notně preferovaný Libor Michálek, jenž podle mého názoru netěží ze skutečné práce, ale z jedné kauzy, kterou i přes zdánlivou jasnost provázejí pochybnosti ohledně autenticity Michálkova chování na Státním fondu životního prostředí ČR, ale kterýkoliv jiný kandidát, získali bychom senátora kromě Prahy 4 i v našem obvodu.

Mladí sociální demokraté se během účasti na předvolební kampani zaměřili na aktivní přístup, nestáli tedy na jednom stanovišti, ale putovali po ulici a oslovovali spoluobčany s nabídkou letáku a všemožných informací týkajících se nejen kandidáta, ale i způsobu volby a aktuálního společenskopolitického dění. Rád bych se s vámi namísto detailního popisu naší činnosti, který je z výše uvedeného podle mého vcelku jasný, podělil o některé poznatky, jež by mohly přijít sociálním demokratům vhod a mohly by jim pomoci ve chvíli, kdy se skutečně rozhodnou vyjít do ulic a přesvědčovat spoluobčany. Rozhodně to není konečný seznam poznatků, ale v rámci tohoto článku jsem vybral ty podle mého nejdůležitější.

První a nejdůležitější bod je nutnost definovat náš vztah ke Komunistické straně Čech a Moravy. Chápu, že pro celou sociální demokracii je to úkol takřka neřešitelný, vždyť i já nemám na věc jasný názor. Taková názorová roztříštěnost je ale pro náš vztah s voliči zcela zničující. Otázky, zda Bohu-

slav Sobotka jako předpokládaný příští premiér sestaví vládu s komunisty či se opře o jejich podporu menšinového kabinetu, zda jsou komunisté naši spojenci či nepřátelé, padají v dnešní době velice často, tím spíš, pokud oslovíte občany na ulici. Pojďme o tom mluvit, pojďme to vyřešit. Ani jedno řešení – dodržení či dokonce rozšíření Bohumínského usnesení nebo naopak jeho zrušení – není v principu špatné, musíme si však vybrat.

Druhý podstatný poznatek se týká nutnosti informovat voliče nejen o našem programu, neschopnosti vlády a kvalitě našich kandidátů, ale i o dalších důležitých věcech, jako je například termín voleb, způsob rozdělení mandátů pro jednotlivé strany, důležitost jednoho hlasu na příkladech těsných vítězství a vlastně o celém demokratickém zřízení. V tomto smyslu tímto navrhuji obvodnímu výkonnému výboru zorganizování speciálního školení pro členy, týkající se ústavního systému České republiky, který si vezmou Mladí sociální demokraté na starost.

Třetím poznatkem je nutnost ovládnout emoce, vést rozhovor a nepřenechat iniciativu těm, kteří se nechtějí věcně bavit, ale chtějí urážet. Na ulici se setkáte s všemožnými typy osob, z nichž některé se nacházejí ve stavu sociální demokracii a obecně levici zjevně nepřátelském. Vytrvale se usmívejte, nepolevujte v úsilí obhájit náš program. Nenechte se zviklat adresnými výtkami na jednotlivé osobnosti naší strany, argumentujte hlavně sebou – vy jste sociální demokraté, vy se s osloveným spoluobčanem bavíte, vy jste slušní lidé. Proč vám omlacují o hlavu činy někoho jiného? Pokud výtky neustanou, budete smířliví. Vy s kauzami některých našich představitelů také nesouhlasíte, také vás urážejí, ale ostatní strany na tom nejsou lépe. Jde totiž hlavně o program a to je důležité.

Na závěr si dovoluji krátkou poznámku. Bývaly doby, kdy být sociálním demokratem nebylo jednoduché. Mluvíme konkrétně o období, kdy vládl Mirek Topolánek a politická a společenská situace byla díky jeho konfliktu

s Jiřím Paroubkem vyostřená. Nyní je situace jiná. Už šestým rokem tu s malými přestávkami vládne pravicová vláda a vytrvale plundruje tuto zemi. Lidé hledají alternativu a ve velké míře, jak ukazují výsledky krajských a senátních voleb, ji vidí v nás, sociálních demokratech. Stále však v lidech přetrvává notně abstraktní obava z návratu před listopad 1989, zášť proti „straně Jiřího Paroubka“, výtky proti zadlužování, premisa, že vláda naší strany bude provázena masivním zadlužením, nejkulí scénářem podobným tomu řeckému.

Těchto předsudků a dogmat se nezbavíme tím, že budeme před tím „co bylo“ a před tím „co bude“ zavírat oči a stavět naší alternativu na negaci vlády. Takoví sociální demokraté nikdy nebyli, na rozdíl od nesystémových stran. Pojďme se postavit čelem k tomu, co nám spoluobčané vyčítají, pojďme se naučit i tato dogmata a lži vyvracet a budme schopni se před kýmkoliv obhájit.

Jedině tak můžeme uspět. ■

Autor je předsedou MSD Praha 3 a místopředsedou KR MSD Praha

Sociální demokracie navrhuje využít peníze z hazardu na rozvoj sportu

Miroslav Poche

Na samotném počátku října proběhlo jednání předsedů pražských klubů zastupitelů. Témata probíraná na poradě se týkala tří oblastí. První bod z programu schůze byl věnován územnímu plánu a následně i metropolitnímu plánu. S velkou pozorností byly posuzovány nové developerské projekty.

Předmětem druhé debaty se staly změny pražské MHD a jejich vyhodnocení. Obzvláště účastníci jednání zastupující okrajové části HMP hodnotí zářijové změny ostře negativně. Zrušení řady tramvajových a autobusových linek zhorší dopravní obslužnost částí Prahy, které jsou vzdálenější centru. První dva body programu byly přijaty jednomyslně.

Poslední část programu jednání byla věnována novele zákona týkající se loterií, zákona č. 202/1990 Sb., podle kterého se výtěžek z loterií a hazardu se stává z osmdesáti procent příjmem rozpočtů obcí. Zbývá pětina pak náleží do státního rozpočtu. V hlavním městě Praha je bohužel celá situace poněkud komplikovanější, neboť zákon nedefinuje jasně, zda takto nabyté finanční prostředky patří do rozpočtu Magistrátu HMP nebo jednotlivým městským částem.

Všichni zúčastnění se shodli, že klíčovou roli v celém problému zaujímá včasnost přerozdělení finančních prostředků. Je nezbytně nutné rozdělit výtěžek do konce letošního kalendářního roku, který bude činit v letošním roce přibližně 700 až 850 milionů korun. Celá řada sportovních klubů a neziskových organi-

zací, které byly doposud financovány výtěžkem z loterií, nedostala potřebné množství finančních prostředků na svůj provoz. Existuje zde reálná obava, že v případě nepohotového přerozdělení prostředků dojde k rušení mnoha sportovních klubů.

Pražští sociální demokraté dále navrhuji spravedlivé přerozdělení těchto finančních prostředků mezi magistrát a samotné městské části v poměru 50:50, přičemž se zde nabízejí dvě reálné možnosti, jak přerozdělení provést. První možností je rozdělit finanční prostředky městským částem dle počtu obyvatel žijících v jednotlivých částech a ne dle počtu automatů, které se v dané oblasti nacházejí. V tomto případě by byly zvýhodněny městské části, které se rozhodly pro striktní omezení hazardu a herních automatů.

Druhá možnost je zcela opačná a to rozdělit vybrané prostředky jednotlivým městským částem dle počtu herních automatů, které se nacházejí na daném území. Hazard určitě nepatří mezi odvětví průmyslu, která by byla kladně přijímána širokou veřejností, a proto se všichni členové jednohlasně shodli na jeho postupné regulaci a eliminaci.

Rozhodovat o zbylých padesáti procentech by podle návrhu sociální demokracie náleželo magistrátu. Zákon přitom neřeší, jak tyto finanční prostředky využít. V praxi to znamená, že není jasně určen účel využití takto nabytých finančních prostředků a existují nemalé obavy, že nepůjdou na podporu sportu a sportovních aktivit, jak tomu bývalo v minulosti, ale budou vynaloženy za jiným účelem. Někteří politici by tyto finanční prostředky využili na splácení dluhů z minulosti, opravy památek a budov nebo na podporu kulturních záležitostí, což by ale byla koncepční chyba, která by poškodila sport a vedla by k rušení mnoha sportovních oddílů, které již v současné době často jen přežívají.

V ideálním případě cca 350 milionů korun, o které by měly být navýšeny rozpočty jednotlivých městských částí, bude po-

užito na podporu sportu. V letošním roce navíc došlo ke změně grantového systému, který znevýhodňuje základní školy zřizované městskými částmi. Existuje zde obava, že tyto školy nedostanou dostatečné množství finančních prostředků na stavbu nových sportovišť a na sport obecně. Je tedy adekvátní využít právě tyto zdroje.

Stejně tak finanční prostředky, které budou svěřeny magistrátu, budou převážně použity na rozvoj sportovních projektů, které přesahují významem území jednotlivých městských částí. V neposlední řadě se zde nabízí i velmi zajímavá možnost rozvoje oborů sportu, které se zatím netěší velké oblibě. Finanční prostředky by se mohly smysluplně využít i na financování trenérů, sportovních poradců apod., což povede k nárůstu zájmu o sport jako o celek. Otázkou dalších diskusí by se posléze mohlo stát opětovné přerozdělení vybraných prostředků mezi sport a jistě neméně potřebné sociální služby jako např. podpora domovů důchodců. ■

Autor je člen Rady MČ Praha 3 a zastupitel hl. m. Prahy za ČSSD

Doc. RNDr. Josef Pospíšil, CSc.: Jak probíhala státní maturita v druhém roce po jejím zavedení – statistické údaje a některá její úskalí

Jak prohlásil ministr školství Josef Dobeš v červnu 2011 státní maturity se osvědčily a není třeba jejich podmínky zmírňovat. „Nechci snižovat laťku v požadovaných znalostech. Naopak by se měla spíše zvyšovat“, prohlásil ministr školství Josef Dobeš s tím, že jen tak mohou být čeští středoškoláci reálnou konkurencí zahraničním studentům a pracovníkům!

Proto se podívejme jak úspěšně či neúspěšně proběhly maturitní zkoušky. V roce 2011 se ke společné části maturitní zkoušky v jarním termínu přihlásilo 98 762 žáků z 1262 škol (gymnázia, SOŠ, SOU, nástavby). Úspěšnost či neúspěšnost byla taková, že opravné maturity v „podzimním“ oficiálním

termínu 2011 mělo vykonat cca 20 000 (!) tj. cca pětina všech přihlášených žáků k řádnému jarnímu termínu - jak těch, kteří neuspěli v řádném termínu maturitní zkoušky, ale i těch, kteří k maturitě nebyli vůbec připuštěni (propadli ve 4. ročníku střední školy a nejprve museli absolvovat opravné

termíny neúspěšných zkoušek 4. ročníků). **Z počtu přihlášených k opravnému termínu se zhruba čtvrtina žáků vůbec nedostavila (tj. 5 000 žáků). Z ostatních 15 000 žáků, opakujících maturitní zkoušku v zářijovém termínu jich neuspělo 50 % (tj. 7 500 žáků) a rozšířili tak počet mladých bez odpovídající základní kvalifikace.** Jak tito mladí žáci (celkově jich bylo celkem 12 500) budou mít možnost maturitu složit, kdy, kde a jaký budou mít počet opravných termínů, se veřejnost nedozvěděla, a vypadalo to tak, jakoby se o tuto situaci a trhu kvalifikace nikdo nestaral. Podle mne se už v této fázi projevilo

selhání školského systému završeného společnou (státní) částí maturitní zkoušky. Bohužel tento varovný signál následně nikdo neřešil! Naopak se hovořilo o tom, že pětina z počtu všech maturantů, kteří propadli je ukázkou kvality a správného nastavení úrovně státní maturity (sic!). Bohužel tuto skutečnost nedokážu posoudit a zhodnotit, zdali k takovému procentuální počtu neúspěšných maturantů docházelo dříve u maturit starého typu – s profilovou částí a prvky společné (státní) maturity. Ze své zkušenosti mohu jen poznamenat, že byl a je pro mne tento počet neúspěšných nepochopitelný.

Po ukončení podzimního termínu maturitní zkoušky v roce 2011 pokračovala příprava maturitní zkoušky pro rok 2012 a to přihlašovaním (do 15. listopadu 2011) budoucích maturantů prostřednictvím škol do Informačního systému nové maturity pro vykonání povinných zkoušek (český jazyk a volbou cizí jazyk nebo matematika). Atmosféru v přípravách státní maturity nenarušila ani skutečnost, že ministr školství Josef Dobeš, ke dni 23. 3. 2012 podal demisi (skončil tak po nečelých dvou letech) a který byl ještě prezidentem Klausem nedlouho před tím označen jako nejlepší ministr školství předchozích let! Ať jeho důvody byly jakékoliv, moloch státní maturity, který se objevil jako společný bod vládního prohlášení vlády P. Nečase, pokračoval dál, a prožíral značné finanční prostředky jak ze státního rozpočtu, tak i z evropských unijních prostředků. Příprava ale probíhala podle administrativně dobře zvládnutých postupů a ověřené logistiky. **A tak s minimem chyb proběhla státní maturita organizovaná CERMATEM v jarním termínu podle pečlivě stanoveného schématu.**

K průběhu jarního termínu maturitní zkoušky 2012

K maturitám se v tomto termínu přihlásilo 103 114 žáků (přičemž „vyšší úroveň“ zkoušek si zvolilo pouze 4,09 % z nich). Znamenalo to, že žáci vsadili na základní verze zkoušek. Stále totiž chybí návaznost vyšší úrovně zkoušek a možného přijímacího řízení (či splnění podmínek k přijetí na vysoké školy). Proto žáci volili úroveň, tak jak volili. Maturanti využili také skutečnost, některé VŠ školy přijímají nyní studenty do 1. ročníku bez přijímacího řízení jen na základě studijních výsledků na střední škole což není příliš motivující pro vyšší úroveň maturitních zkoušek.

Pokračujme se sdělenými fakty z TK MŠMT: Z přihlášených žáků vykonalo **jarní, řádný termín státní maturity 95 191 žáků, opravný termín 7 560 žáků** z minulého roku a náhradní termín (v důsledku nemoci) **295 žáků. A jak to bylo s jejich úspěšností? Z celkového počtu 103 046 žáků neuspělo 19 816 tj. 21,2 % (!)** Znamená to, že u maturity propadla více než

pětina studentů! Pro mne velice znepokojující skutečnost. Ještě tato skutečnost detailněji: v řádném termínu neuspělo 15 919 žáků, 3 763 těch, kteří konali maturitu již v opravném termínu a 134 žáků, kteří konali maturitu v náhradním termínu. A u žáků, kteří konali státní maturitu v řádném termínu byla jejich neúspěšnost o 1,7% větší než v loňském roce! A jako vždy – propadá se velice z matematiky! Co k tomu říci více? Výsledky jarního termínu státní maturitní zkoušky přinesly navíc

neočekávané zjištění. Úskalím se pro maturanty mnohdy stalo necitlivé hodnocení písemného slohového útvaru vybranými, vyškolenými, ale mnohdy dlouhodobě nevyučujícími pedagogy. Největší nevoli žáků proto vzbudily slohy, žákům kritikům se nelíbilo jejich hodnocení (sic!) prováděné externími hodnotiteli. Dopad na neúspěšné hodnocení v části zkoušky z ČJ měl proto za následek, že v povinné zkoušce z ČJ neuspělo 8 549 žáků (10 % přihlášených) k řádnému termínu maturitní zkoušky.

V ostatních skupinách to bylo 2 642 a 22 neúspěšných. Nesouhlas s hodnocením zejména výsledků ČJ se pak projevil velkým počtem žádostí na přezkoumání výsledků maturit (k 20. 6. 2012 jich bylo 6 942). **Jako nápravné opatření pro státní maturitu MŠMT slíbilo vrátit opravování písemných prací zpět na školy.** I náplň maturitní zkoušky z matematiky ve vyšší úrovni narušila její nezvykle vyšší obtížnost, která maturující zaskočila. Spíše byla hodnocena její úroveň jako matematická olympiáda.

K průběhu podzimního termínu maturitní zkoušky 2012.

Z celkového počtu 21 500 přihlášených žáků k didaktickým testům se jich dostavilo 17 544, tj. 81,6%. Přihlášené lze rozdělit na ty, kteří nebyli připuštěni k maturitní zkoušce v jarním termínu kvůli neuzavření 4. ročníku střední školy a na ty, kteří u maturitní zkoušky propadli a konali její opravu (neuveďeno zda první či druhou). Po hodnocení lze konstatovat, že u opravných maturitních testů propadla třetina žáků tj. 5 775 a spo-

lu s těmi, kteří se nedostavili (3956) nám neúspěšnost u opravného termínu maturity činila 46 % z počtu všech přihlášených. **Znamená to, že po zářijovém termínu maturity je po didaktických testech cca 9 900 žáků sice s ukončeným studiem, ale bez maturity!** A to na některé repetenty čekala ještě „profilová“ část maturitní zkoušky na „jejich“ škole. A to se pořádně ani neví, jak skončili žáci v opravných maturitních termínech v roce 2011, zda a jak rozšířili počty mladých, nekvalifikovaných pracovníků. Jak nyní dál - **předседа vlády se 12. 6. 2012 vyjádřil, že „nynější model státních maturit je mrtvý“. A to neznal ještě ani výsledky opravných maturit.**

Jak tedy dál z tohoto marasmu? Určitě jsem proti tomu, aby byla stanovena pouze jedna úroveň znalostí pro maturitní zkoušky ve všech povinných předmětech (ČJ a cizí jazyk/matematika) pro všechny druhy škol. (Bohužel tuto verzi 26. 9. 2012 schválila v novele školského zákona Poslanec-

ká sněmovny!) Podle mého soudu je nutné především posoudit úroveň výuky matematiky - pro podporu studia přírodovědných a technických předmětů na VŠ, což stále vládnoucí garnitura omílá a skutek utek! Vždyť nám maturovalo z celkového počtu přihlášených 95 191 v roce 2012 na středních odborných školách 51,7 % a na středních odborných učilištích 9,2 % z celkového počtu studentů. Jejich neúspěšnost byla značná- u SOU ve výši 39,1 %, u SOŠ technických a ekonomických 18,9 %, u SOŠ ostatních 26,6 % a u nástaveb dokonce 43 %. **To není nic lichotivého! Kvalitu vzdělávání držela tak jen gymnázia, částečně i lycea. Již z tohoto důvodu musí být už přeci korigována státní maturita u středních odborných učilišt (ve všech předmětech) a u matematiky na SOŠ. Nelze je porovnávat na jedné úrovni s gymnáziem. **Už by se měl někdo nad těmito výsledky alespoň pozastavit.****

Pak se nedivme situaci z jednání Poslanecké sněmovny, při kterém přinesl poslanec JUDr. Vít

Bárta (z Věcí veřejných) svůj „prezent“ pro ministra školství, mládeže a tělovýchovy prof. Fialu - urnu s nápisem „Jedna úroveň maturity z matematiky = konec české konkurenceschopnosti“. Skoro prý zradil Česko – tak mluvil poslanec Bárta z Věcí veřejných o ministrovi školství.

Sami se zamyslete nad tím, proč matematika a její úroveň v naší společnosti ztratila své postavení a vážnost! Za úvahu stojí i to, že ze 46 soukromých vysokých škol v ČR není ani jedna poskytující vysokoškolské vzdělání v technických nebo přírodovědných oborech! Proč asi? ■

Autor je členem ČSSD MO Vinohrady, dlouhodobě působí ve vysokém školství a ve veřejné správě.

Doporučuje také velice zajímavý text v Britských listech z 19. 6. 2012, autor Jan Mertl „Paradoxy státní maturity“ <http://www.blisty.cz/art/63872.html>